

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poštanicah“ se plačuje za navadno tritropno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Pozabljeni dobivajo po 8 kr. v tobačarnici na Starem trgu in v Nanski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uradništvu Via Mercato 12, naročnina pa opravištvu „Soča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj so blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim neprimožnim se naravnata sužja, ako se oglase pri opravištvu.

Slovenci in državni zbor.

Najstarejši slovenski dnevnik prinesel je v tem oziru naslednji članek.

V vsaki budgetni debati zaganjajo se nasprotniki v Tasffejevo vlado, očitajoč, da zatira nemštvo in pospešuje Slovanstvo v Avstriji. Čehi in Slovenci da sedé pri bogato obloženi mizi, za katero so se poprej mastili Nemci, a zdaj da se jim odteguje pravica za pravico. Da ne govorimo o Čehih, kateri po našem mnenju še toliko svojih terjatev neso dosegli, kolikor je bila pripravljena dovoliti jim najbolj nasprotna Auerpergová vlada, mi Slovenci pač ne moremo trditi, da smo Bog si vedi koliko dobili od sedanje vlade. Saj se mora večina Slovencev, štajerski, koroški in primorski, boriti za vsako drobtinico narodne ravnopravnosti ravno tako hudo, če ne hujše, nego pod takozvanimi ustavovernimi vladami. In vender ta krič, kakor da bi se nam cedil med in nam padala biana z nebes pod Tasffejevo vlado!

Tako je bilo v vsaki budgetni debati, a kar so letos počenjali zagovarjati naši nasprotniki, to že presega meje dovoljenega parlamentarnega boja. To so izbruh divjega narodnega fanatizma, onega starodavnega sovraštva, katero je skozi tisoč let Slované davilo in tiralo z lastne zemlje, ali pa raznarodilo. In zdaj, ko je konec temu nasilstvu, ko je ustavna Avstrija tudi Slovanom zagotovila njihovo narodnost, pouč se od jeze ravno tisti, ki so o svojem času glasovali za ustavo. Na polna usta so se takrat hvalili, da so liberalni, da so svobodo zapisali na svoj prapor, a zdaj, ko bi se morala dejansko izvršiti določila temeljnih zakonov, in ko Slovenci ne zahtevajo nič drugega, nego izpolnitev zakonov, kričé, da kratimo Nemcem njihove pravice, da jih zatiramo, mi Slovenci, kateri sami uvajamo nemščino še celo v ljudske šole in o vsaki priliki radi poudarjamo potrebo nemščine ter jo hvalimo še več, nego je dobro in v narodnem oziru dostojno.

Kaj pa je dalo povod tem strastnim napadom na Slovence? Naši poslanci, — vsa čast in hvála jim! — so v svojih govorih, kakor so se naši liberalci sami uverili, navajali v mirni besedi resnična fakta in nič drugega, ko gola fakta, ter zahtevali, da se odpravijo nezakonitosti, proti katerim se sam narod pritožuje. Mar ni resnično, kar je povedal g. poslanec dr. Ferjančič o žalostnih koroških razmerah, kar je dokazal navel o postopanju okrajnega glavarja Potojinskega? Ali ni vse res do pičice, kar pravi g. dr. Gregorec o šolskih razmerah na

štajerskem, o Mariborske in Celjske gimnazije profesorjih, o nemškem šulvereinu itd.? In pritožbe poslancev gg. prof. Šukljeja in Kluna o koroškem ljudskem šolstvu, katero skrbi le za Nemce, ali so pretirane? Žal, da ne; žal, da mora na Štajerskem in Koroškem vsaka občina boriti se od najnižjega do najvišjega oblastva za svojo narodno pravo. Žal, da učno ministerstvo gleda ta boj in ga ne konča z odlokom ali ukazom, utemeljenim v zakonu. In temu ministerstvu očitajo, da protežuje Slovence? Lepa protekcija, katera nam krči že itak skromno število naših srednjih šol in katera še borih paralelk ne dovoli na gimnazijah, kjer je večina učencev slovenska tako, da je več nego 700.000 Slovencev brez srednje šole v svojem jeziku.

Vse to povedali so slovenski poslanci ter mirno in stvarno poudarjali krivice, ki se godé slovenskemu narodu slej ko prej. A na temeljite in stvarne svoje razprave, ki nikogar niso osebno mogle žaliti, kaj so morali poslušati? Da so hujšakči, ki mir kalé v prearečni koroški deželi, kateri šuntajo koroške Slovence na Nemce, a naj se prikažeje na Koroško, tako grozil se je jeden izmej teh nemških koroških poslancev, ljudstvo jih bode s pestmi zapodilo iz dežele. Kedar je na misel prišlo kranjskemu slovenskemu poslancu, da bi s surovo silo pretil Plenerju ali Dumreicherju ali kateremu koli, ki je govoril o kranjskih razmerah? Le koroški poslanci imajo svojo deželico za kuliček, v kateri bi nikdo drugi ne smel pogledati.

In naposled, ko ne morejo ovreči resnične trditve, spravljajo se ti možakarji na izvanparlamentni poklic poslancev. Dr. Ferjančiču očitajo, da je državno-pravdni uradnik, Šukljeju, da je profesor, dr. Gregorcu, da je duhoven, in čitali smo celo, da je neki poslanec g. M. Vošnjaku oponašal, da je ravnatelj posojilnični. Nemara je mož mislil, da naše posojilnice plačujejo svoje ravnatelje, kakor hranilnice svoje uradnike. S posebno strastjo obirajo poslance, ki se uradniškega stanu in ne trobijo v rog nemških liberalcev in zatiralcev Slovanstva. Po njihovem mnenju bi moral vsak uradnik pripadati centralistični in nemški stranki. Saj so plače povišali uradnikom samo zaradi tega, da bi jih za zmirom navezali na se, in dokler so bili malone vsi v državni zbor izvoljeni uradniki njihovi pristaši, neso se prav nič spodtikali, ako jih je bilo še toliko v zborih.

Ko je štajerski cesarski namestnik Kubeek pri prvih direktnih volitvah l. 1873, z jednim glasom večine premagal konservativnega kandidata v Graški

okolici, pozdravljali so ga, dasi je bil politični uradnik, kot zastopnika pravega ljudskega mnenja. Nikoli nismo čitali, da bi Derbiču ali Kromerju ali Kalteneggerju ali Vestenecku bili kedaj očitali njihov uradniški stan. Dr. Ferjančič, tako je hleknal Bojlaški Ghon, pa se je zgrešil proti svojim uradniškim dolžnostim, odkrivši nezastlane krivice, pod katerimi stoka Slovanec na Koroškem, v Istri, v Tratu in tudi še na Štajerskem. In taki ljudje si upajo trditi, da so zastopniki svobode in napredka!

Letošnja budgetna debata v državnem zboru je bila za Slovence velezanimiva in častna. Zaporedoma so se govorniki bavili z nami Slovenci in minister Gautsch skoro ni govoril o drugem, nego o našem slovenskem šolstvu. Čeprav iz njegovih ust nismo ališali besed, katerih smo pričakovali, vender smo čuli, da stori korak naprej in da privošči štajerskim Slovincem nekoliko slovenskega poučja na Mariborski gimnaziji.

Dalje nam kaže debata, da smo Slovenci postali faktor v državi, katera ni več moči prežetati. K tej veljavi v javnosti pripomogli so zastopniki naši v državnem zboru; naša slovenska delegacija, katera, če tudi ni tako mnogobrojna, kakor češka ali poljska, po svoji delavnosti in zgovornosti nadomeščuje, kar jej manjka na številu. Izvršeni dav ali tri, katere bo treba pri prihodnjih volitvah nadomestiti z bolj delavnimi in bolj sposobnimi možmi, so vsi drugi svesti si težavne svoje naloge, a imajo tudi krepko voljo, pogum in kadar treba brezobzirno besedo v boji za svojega naroda pravice in blagor.

P. n. gospodom volilcem deželnih poslancev na Gorškem.

Pod tem naslovom razposlal je odbor „Slovenskega jezika“ v Brdih županstvom na Gorškem okrožnico v zadevi naših bolnišnic ter prosi slavnost, naj bi jo med volilci deželnih poslancev krožiti dala. Okrožnica slove:

„Na predlog deželnega odbora od 14. decembra 1886 št. 5011, je visoki deželni zbor v seji 11. januarja 1887 sklenil zidanje deželne blaznice in deželne bolnišnice in dostavil tudi zidanje deželne hiralnice.“

Ker pa obstojita v naši dežlici že dva javna zavoda za bolnike, bomo imeli, ako se uresniči sklep

veličastnem vozu na razne kraje, navadno v Celovec ali št. Vid, da jo je ljudstvo častilo. Voz pa so spremljevale device in člani teh bratovščin. Marijina podoba namreč takrat še ni bila v velikem altarju, ampak pod poprečnim zidom pred žagradovim oboikom, v posebni baldahinu podobni kapelici, obdani z leseno ograjo, kakor v Marija Celji.

Čudne reči so se gošile v tej cerkvi in okoli nje, ko je bila s trdnim zidom obdana, in so jo prišli oblegat grozni Turki, kaanonik Radhanpt pa je iz zvonika dajal ukaze, kako naj se brani cerkev in krščansko ljudstvo, ki je pribežalo za njeno ozidje!

Ko je kuga — imenovana „črna smet“ — morila ljudstvo po Koroškem (l. 1716), romali so prestrašeni verniki vseh stanov v velikih trumah k „Gospji Sveti“ v Salu, naj bi ona pri Bogu izprosila, da odmakne to strašno šibo. Iz Motniške, Krške, Goriške, Dravske, Zilske, Belanske, Rečne in Podjunske doline priromali so katoličani, potem mestjani iz Celovca e takratnim deželnim zastopom in vsem koroškim plemstvom, ki je bilo takrat še cerkvenega in globoko verskega mišljenja. Leta 1716. so prihajale procesije prosit, leta 1717. pa se zahvaljevat. Na Marijin altar so romarji pokladali svoje darove. Pa kakor mnogo drugih zakladov, je šel tudi ta denar leta 1810. na Dunaj, kjer se je pralil in z njim se je Francozom plačala vojna odškodnina. Cerkev ima še zdaj takozvano zakladnico, pa zakladov ni nič v njej.

LISTEK.

Jednajststoletnica stolne cerkve v Gospi Sveti meseca maja 1889.

V celovškem „Miru“ našli smo lep sestavek, v katerem opisuje g. Š. zgodovino cerkve v Gospi Sveti z ozirom na 11. stoletnico, ki se bo slavila letošnjem letu. Ker je ta cerkev in njena zgodovina znana in znamenita za vse Slovence, podajamo svojim čitateljem oni sestavek, ki se tako le glasi.

Jednajststo let je že minulo, odkar je sv. Modest s svojimi spremljevalci na griču nasproti vojvodskega grada na Karnski gori postavil in posvetil prvo cerkvico (menda v letih 750—770). V to staro dobo pred 1100 leti pelje nas obletnica, ki je Gosposveška cerkev obhaja letos meseca maja. Zgodovinskega je namreč dokazano, da je Hietomar, vojvoda Korotanec, poposil nadškofa Virgilija Solnograjskega, naj bi obiskal njegovo ljudstvo in utrdil v veri. To je bilo pa takrat škofu nemogoče, zato je poslal namesto sebe svojega škofa Modesta, da bi Korotance učil, in z Modestom so šli njegovi duhovniki Vato, Reinbert, Kotar in Latin, pa diakon Eklhart z drugimi duhovniki; in Modest je dobil oblast, posvečevati cerkve in duhovnike po kanoničnih predpisih. Prišli

so tedaj v Korotan in posvetili cerkev sv. Marije v Salu, in škof Modest je tam ostal do konca svojih dni. (Anonymus de conversione Quarantanorum). Da cerkev „svete Marije“, ktero je Modest posvetil in pri kateri je imel do smrti svoj škofovski sedež, ni druga, ko sedanja Gosposveška cerkev, o tem nihče ne dvomi.

Verjetno je, da je stala prva lesena cerkvica na tistem mestu, kjer je zdaj altar brtke martro z Modestovim grobom; kajti ta del cerkve so versiki, tako Nemci, kakor Slovenci, od roda do roda, skozi vsa stoletja do današnjega dne najbolj častili.

Gosposveška cerkev je tako gledé cerkvene, kakor gledé posvetne zgodovine posebno imenitna med cerkvami v deželi. Kolika obilost cerkvenega življenja razvijala se je v prejšnjih stoletjih v tej cerki!

Redni pismeni odlomki, ki so se še ohranili, pripovedujejo, da so bile v Gospi Sveti štiri velike in blagonosno delujoče bratovščine, ki so svoje veje raztezale daleč okrog po deželi, in sicer: bratovščina presvete Trojice, tudi „bratovščina revnih ljudi“ imenovana, ker je imela „revno hišo“, kjer so se prekrbovali reveži, ustanovljena l. 1518; potem bratovščina večne molitve, ustanovljena leta 1600, bratovščina sv. rožnega venca in sv. škapulirja, ustanovljena po dominikancih iz Brež l. 1627.

Te bratovščine so imele svoje posebne shode ali praznike, ob katerih so Marijino podobo vozili na

deželne zbornice, deželno hiralnico in še 4 druge zavode, namreč:

- 1.) deželno nornišnico,
- 2.) deželno bolnišnico,
- 3.) javno bolnišnico „milosrdnih sester“ in
- 4.) javno bolnišnico „milosrdnih bratov“.

Za samih 212 tisoč prebivalcev naše dežele pa popolnoma zadostuje eden zavod za navadne bolnike in eden zavod pa za blazne, in to tem bolj, ker je naša dežela uboga in se mora varovati nepotrebnih stroškov.

Dva taka zavoda pa, namreč deželna blaznica in deželna bolnišnica, bota stala deželo vsaj 800 tisoč goldinarjev.

Tukaj je najprvo vprašati, ali dežela resnično potrebuje taka 2 zavoda, in na to vprašanje moramo odgovoriti da; ona ja resnično potrebuje, in ker ni do zdaj v deželi nobene nornišnice, moramo tudi priznati, da je zidanje deželne nornišnice v resnici potrebno.

Kar se pa tiče bolnišnice, sti v deželi že dve, in sicer javna bolnišnica „milosrdnih sester“ v ulici Dreossi blizu „Ruse hiše“ v Gorici in pa javna bolnišnica „milosrdnih bratov“ v ulici Alvarez, po starem „na Studencu“ tudi v Gorici.

Ker bi že sama javna bolnišnica „milosrdnih bratov“ popolnoma zadostovala za prehranjenje navadnih bolnikov, ako bi se preustrojila po načrtu deželne poslanca dr. Rojica, in ker se tako lahko preustroji in ker se ako tudi preustrojiti mora — kakor je vse razvidno prav iz onega načrta —, ni nikakor potrebno zidanje deželne bolnišnice, ker bi stala deželo vsaj 400 tisoč goldinarjev.

Tukaj je pa še omeniti, da bi se naša dežela z zidanjem lastne deželne bolnišnice odrekla dohodkom, katere dobiva javna bolnišnica „milosrdnih bratov“ za vzdrževanje in prihranjevanje naših bolnikov, dokler zahajajo v njo; to pa se bo godilo samo do časa, dokler nima dežela lastne bolnišnice.

Dohodki, katere vživa javna bolnišnica „milosrdnih bratov“ za prehranjevanje naših bolnikov, obstojijo: (navaja one dohodke ter nadaljuje):

Torej mimo 400 tisoč gold., katere bo naša dežela zazidala za lastno deželno bolnišnico, se ona tudi odpove užitku vseh teh dohodkov, kateri dohajajo in bodo dohajali javni bolnišnici „milosrdnih bratov“, tudi ako ne bo prehranjevala nobenega naših bolnikov. To pa se zgodi takoj, hitro ko bo imela dežela lastno bolnišnico, v katero bo silila lastne bolnike, v tem ko bo javna bolnišnica „milosrdnih bratov“ vrhu vsega še največi konkurent naši deželni bolnišnici s tem, da jej bo mogoče še v večji meri sprejemati tuje v III. razred in pa bolnike I. in drugega razreda. Dalje se zagotovi na tak način tudi večni obstanek bolnišnice „milosrdnih bratov“ na onem mestu, kjer je zdaj, ki ni primerno za bolnišnico in škoduje v vsakem obziru onemu delu mesta, med tem ko bi se dalo, ko bi imela dežela dostojno nadzorstvo, pri zidanju deželne nornišnice od ondi odstraniti, in bi se stavba predala ali pa porabila za deželno hiralnico ali v kako drugo svrhu.

Ker tako postopanje in delovanje od strani zato poklicanih zastopnikov naklada deželi nepotrebne velikanske stroške, in meri jedino le na to, da oprosti indirektno oskrbnitvo „milosrdnih bratov“ od svojih dolžnosti nasproti namenu določil naših pradelov, in dosledno tudi nasproti naši že itak z davki preobloženi deželi, ki je vrhu vsega priborila temu zavodu tudi značaj javnosti leta 1876, je tukaj vprašati:

1.) Ali bi ne zadostovala javna bolnišnica „usmiljenih bratov“ naši deželici, ako bi bila ona tako preustrojena, kakor je to opisal deželni poslanec dr.

Kako živo je bilo nek daj cerkveno življenje v Gospi Sveti, spoznamo, ako pomislimo, da je prišlo vsako leto nad 100 procesij iz Koroške, Kranjske in Štajerske, in da je do 30.000 vernikov v cerkvi opravilo svoje molitve. Od nekdanjih 100 procesij se jih je ohranilo do današnjega dne vendar še 34, ki vsako leto redno dohajajo. Prihajajo pa procesije iz Mohliče, iz Malega Št. Pavla, iz Št. Petra pri Velikovu, iz Mostiča, iz Zihpolj, iz Kotmari vasi, iz Šmarjete pri Velikovu, iz Škofjeloke, iz Železne Kaple, iz Glodnice, iz Piswega, iz Grebinja, iz Labudske doline, iz Smihela na Salu, iz Št. Lipa, iz Pulsta, iz Ponikev, iz Canjč, iz Karnske gore, iz Trdnje vasi, iz Št. Jurja pri Celovcu, iz Št. Boštja na pri Launsdorfu, iz Tinj, iz Šoštanja in okolice na Štajerskem, iz Št. Lamprehta in Murave, iz Graške okolice, iz Stainza, iz Obdachs, iz Eibiswalda na Štajerskem in iz Celovca. — Znano je, da je bilo pod cesarjem Jožefom II. romanje ojestro prepovedano, in duhovniki niso smeli spremljevati procesij; potem takem se ni čuditi, da sočasoma procesije bolj redke postale.

Če se nazaj ozremo v staro zgodovino, ko so še koroški vojvode doli pri Salu (jezeru) posedali na kamniti vojvodski stol, sprejemali poslance Koroških stanov, ki so izrekli vojvodom svojo udanost,

Al. Rojic v svoji brošuri od 21. novembra 1888, kar bi se gotovo doseglo, ker so zvezane in odvisne koristi in dohodki onega zavoda od dežele, in ker je glavno oskrbnitvo iz lastnega prepričanja samo ponujalo deželnemu odboru nastavljenje bolnišničnega zdravnika, in to že celo za časa, ko zavod ni bil niti javen, kakor je razvidno iz dokumenta navedenega v gori omenjeni brošuri?

2.) Zakaj niso slovenski deželni poslanci podpisali interpelacije dr. Rojica, ki zahteva, da bi se v javnem zavodu „usmiljenih bratov“ v Gorici uvedlo, kar zahtevajo postavbe, zdravniška veđa in žaljena čast dežele, in kar bi ne koristilo le človekoljubju, ampak največi deželi, kateri bi se utegnulo s tem prihraniti več stotisočakov?

3.) Kako misli dežela nadzorovati v onem zavodu denarne in druge dohodke in dobrote, katere uživa zavod od nje in iz javnega zaloga za uboge, ki je v deželnem oskrbovanju, in to tem več, ker se njuni interesi križajo, kar je tudi razvidno iz one brošure?

4.) Ker je dalje iz one brošure tudi razvidno, da je uravnanje bolnišnice „usmiljenih bratov“ v Gorici potrebno in nujno, naj dežela posebno bolnišnico zida ali ne, kako mislijo slavna županstva postopati, da bi se dežela ne obkladala z bremenom, katerih bi ne bilo potreba, in da bi se torej stvari uredile, kakor bi bilo vspesno človekoljubju in deželi?

5.) Ali bi ne kazalo po časnikih razpravljati to prevažno točko za našo deželo, posebno pa da bi slavna županstva sklicala skupen shod, na katerem bi izjavila po posebnih sklepih bodočemu deželnemu zboru zvoje želje, kakó naj bi skušal popraviti dosedanje napake, glede na deželne bolnišnice, nornišnico in hiralnico?

Dopisi.

Iz Gorice, 10. aprila. — Toliko krat se slišijo pritožbe, da so tatovi prišli v eno ali drugo hišo in da so pokradli. To se čudno zdi vsakemu, ki le količkaj pozna nekdanje postavbe ključavničarske proti sedanjim. Tedaj so bili priseženi ključavničarski mojstri, kateri so mogli odpiralne kavljaste ključe ali tako rečene vetrihe (Dietrichs) držati, in leti so bili preštetni in zapečateni na okrožni sodnji, da se niso mogli ne pridjati ne odvzeti. Ojstro bi bil kaznovan tisti mojster, kateri bi se bil predrznil ključe kateremu drugemu dati ali posoditi; in teli mojstri so morali biti pošteni, in sicer vsako predmestje je imelo enega, kakor n. pr. Placuta Cocianciga, Koren Bršca - o, Stari trg Jamščeka, Rabatovšče, Mesnice in drugi kraji mesta so imeli Clementa. Ali dan danes sme vsakdo, ki se je le ključavničarskega dela malo učil, ali ki je celo že za tatvino bil v zaporu, imeti te ključe, in pri večih tatvinah se zgodi, da tatovi zgoraj imenovane ključe pozabijo, in jih potem komisija najde, kar se je še meni kot priseženi priči pri okrožni sodnji zgodilo. — Torej svetoval bi, naj se stare šege spet vpeljejo, in naj se taki ključi izročijo takim možem, kateri imajo vso zaupanje višje oblasti.

JAKOB OBLAK, ključavničar.

Iz kobaridskega Kota, 10. aprila. — (Izv. dop. Požar — in blagor zavarovanja.) Letošnje leto storili so naši Kotarji lep korak naprej k splošnemu in gotovejšemu blagostanju, in sicer s tem, da je letos nekaj sto gospodarjev zavarovalo svoje imetje proti ognju. Zavarovali so se vsi pri naši slovanski „Slaviji.“ Dobro je takó; v zglod naj nam bado tuji, po načelu: Svoji k svojim! Ako vsak Slovan stori v

potrjevali ali na novo postavljali plemiče na grajščine, kako lep sprevod je moral potem biti, ko je šel vojvoda, obdan od svojih vitezev v svetli jekleni opravi in od njihovih vojščakov, od vojvodskega stola do cerkve v Gospi Sveti k slovesni službi Božji, da se zahvali za oblast, ki se mu je izročila in se izroči Božjemu varstvu in Marijini priprošnji. Zato se lahko reče, da je ni cerkve v deželi, ki bi imela toliko zgodovinskega pomena, kakor cerkev sv. Modesta, — cerkev „sv. Marije v Salu“.

Zato pa hočemo upati, da se bo zdravila in vnela cela dežela, da vredno obhodi in praznuje tako redko obletnico, namreč najstotletnico Gospo-svrške cerkve, da se bojo za to slovesnost zanimali tudi sosedne dežele, in da se tako cerkveno življenje zopet oživi in utrdi. V to pomozi Bog!

Slednjč naj bo še omenjeno, da se v spomin na to svečanost postavi nova altarna miza, stoječa na mramelnatih stebrih, potem nov tabernakelj v gotiškem slogu, lepo izdelan in z bogatim okvirom; tretje okno poleg cesarskega okna pa se okraši s slikanimi šipami. Kdaj se altar z novo mizo slovesno posveti, kako in kako dolgo se bo praznovala obletnica, vse to o pravem času naznani velečasiti knozkofjski urad.

tem pogledu svojo dolžnost, da zavaruje svoje imetje le pri slovanski zavarovalnici, takó bodemo prosti tujih, po večini sovražnih nam kapitalov ter bodemo močni v svoji slovanski hiši. — Še le zavarovalna poslopja so zares naša, to prepričanje prišlo je konečno tudi v naš Kot; in dobro je takó. Prvi se je prepričal o tej resnici neki kmet v selu Stanovišče, v katerega hiši je gorelo 30. marca. Zavaroval se je še le letos v januarju, zavarovalni ne pa še ni plačal (ker je krita z menjico), vendar dobí vso škodo povrnjeno. Da ni pohitel letos zavarovati svoje hiše, pa bi ne bil dobil ničesa. Zavarovala je prav za prav žena, ko gospodarja ni bilo doma; ko je pa ta prišel, hudoval se je ter hotel zavarovanje preklicati. Zdad pa vé sam najbolje, kakó pametno je žena storila. — Nihče naj torej ne odlašaj, kdor še ni zavarovan, da mu ne bode žal, ko bo že prepozno. Danes imamo lepo hišo, jutri je že kup pepela! Kdo vé, kdaj ga nesreča čaka? Nihče naj se ne zanaša, češ, saj pri nas še ni gorelo, kar se spominja ta rod. Če še ni, pa utegne letos, za jedno leto ali za deset, — toda gorjé tobi, če nisi zavarovan. V Kotu še ni gorelo, kar pomnije naši stari možjé, vendar 30. pr. m. pogorel je jeden, kar bi menda nikdo ne mislil — in ta dobí primerno odškodnino. — Naša „Slavija“ je močna zavarovalnica, ki je vredna vsega zaupanja — in ga tudi imá. Vendar se dobé ljudjé, ki za druge, neslovanske banke delajo s tem, da to našo vrlo banko črnijo. O tem bo treba našim ljudem vse dobro pojasniti, da se bodo znali ogibati takih nadležnih agentov. Za danes pa rečem: Kotarji, zavarujte se pri naši banki „Slaviji“; pohitite, ne bode vam žal!

Podmelec, 26. marca 1889. —

Oj kak' grenak, tužen
Je ločitvo britki čas.

Prečastiti gospod Miha Pirih, zlatomašnik ter župnik v pokoji, je 20. t. m. povsem mirno v Gospodu zaspal. Župnikoval je tukaj od l. 1850 do 1883, 33 let. V tem dolgem času krstil je nad 2000 otrok in se toraj more po vsej pravici imenovati „oče“ Podmeleške fars. Bil je vesten, pobožen duhovnik, natančen in strog v svojih opravilih, a vendar jako dobrega, mehkega srca. Para mu je za mersi-katero napravo hvalo dolžna. V 81. letu svojem stobil je v zasluženi pokoj. Kako ga je ljudstvo čislalo in ljubilo, pokazala je lepa slovesnost prirejena mu na čast ob njegovej zlatej maši l. 1884. A tudi njegov pogreb kaže, kako priljubljen je bil ljudstvu. Ves čas, ko je ležal na parah od aredn do peteka, bodilo ga je ljudstvo kar trumoma krepiti in zanj moliti.

V petek, na dan pogreba bilo je toliko ljudi, kolikor o nijednem shodu. Sredi vasi visela je črna zastava. Tudi čitalnica je razobesila svojo zastavo, katere ru-deči plamen je bil pokrit s črnim prtom, a vrhu droga jej je bil pripet črn trak. Ob 10. uri se je začel sprevod. Sprej je šla šolska mladina s svojim križem, raz kateri sta visela dva dolga črna traka. Za tem so se vrstili ljudje in pevci za s črnimi trakovi ozaljšanim mrtvaškim križem, 7 duhovnikov, krsta in velika množica ljudstva.

Pred odhodom izpred hiše so mu pevci zapeli pesem „Nad zvezdami“. V cerkvi so krsto položili na tukaj nenavadno visok oder. Cerkev je bila natlačena. Gg. duhovniki so kaj vbrano pevali „officium“. Mašo pel je tukajšnji župnik č. g. Josip Skočir. Domači pevci so peli „Requiem“; sodeloval je tudi Stržiški vikar č. g. A. Čargo.

Po sv. maši je imel gospod župnik ganljiv govor; ljudstvo se je solzilo in jokalo. — Na pokopališči in zuaaj njega bilo je sila ljudi. Po opravljenih molitvah so pri grobu zapeli pevci pesem „Jamica tiha.“ Na pokopališčna tla so rosile neštete žalne solze. — Pokojnik je večji del svojega jako maj-hnega premoženja zapustil dobrodelnim namenom. Blag mu spomin in miren počitek!

Politični razgled

Državni zbor imel je danes svojo zadnjo sejo pred veliko nočjo; po praznikih snide se spet 26. t. m. v posvetovanje za kakih 14 dnij. S početka se je upalo, da rešijo poslanci vsaj proračun, predno se razidejo na počitnice; a mnogi govori pri vsaki točki proračuna so to onemogočili.

Poleg proračuna prišel je še tu pa tam kak predmet na vrsto. Tako se je sprejela postava, po kateri bo država gradila na svoje stroške, ki bodo znašali 5 milijonov, v Galiciji železnico Jaslo-Rzesov. Tudi železnici Ljubljana-Kamnik in dolenjska ste ministru pri srci, pa ni še denara za nje. Tržaški poslanci so se spet

oglašali za železnico, pa ne čez Predel, ampak čez Škofjo Loko in Divačo.

Na Ogerskem sprejeli ste spodnja in zgornja zbornica novo vojaško postavo z malo premembo v §. 14, ki določuje, da število dovoljenih rekrutov bo veljalo za deset let, in v §. 49, v katerem je bilo prej dovoljeno vojaškemu ministru posluževati se izrednih sredstev tam, kjer se mnogo mladeničev prostovoljno poškoduje, da bi ne bili sposobni za vojake, kar je zdaj odpadlo.

Vsled te premembe na Ogerskem ste tudi naša gosposka zbornica in za njo poslanška zbornica premenili v rečenem smislu novo vojaško postavo, ki je zdaj povsod sprejeta in ki se jutre 13. t. m. na Ogerskem in najbrže tudi pri nas uvrsti (inartikulira) med državne postave, ki so v veljavi. Po dobrih petih mesecih, potem ko je bil načrt predložen državnima zboroma, dobil je postavno moč. Meseca maja začnejo vojaški nabori. Ob enem bodo zborovale delegacije; potem bodo volitve v nekatere deželne zборе.

Slovenskim državnim poslancem zahvalila sta se koroška deželna poslanca gg. Muri in Einspieler ter uredništvo „Mirovo“ za njih krepko in požrtovalno zagovarjanje narodnih pravic koroških Slovencev.

Italija si zna pomagati v svojih denarnih zadregah; naloži namreč davek na semenišča, škofovske palače in cerkvene stavbe; vendar dvomimo, da bi jim novi davek poleg premoženja cerkvenih bratovščin trajno pomagal, ker najprej bi morali osrečevalci naroda zašiti žepe, ki do zdaj so se pokazali brez dna.

Francozi zabavajo vso Evropo s svojimi sodnijskimi igrami, ki jih predstavljajo v državnem zboru, a ob enem spravljajo evropski mir v nevarnost, ker se igrajo s strastmi, ki človeku niso vselej pokorne in ki lahko izbruhnijo ter uzročijo velikanski požar. Boulangerja so razglasili zrelega za sodnijo; a mož se je umaknil čez mejo v Bruselj. V Parizu sestavil se je senat kot sodnija proti Boulangeru, ki je baje hotel pokopati ljudovlado, ter si je določil pravilni red v tej zadevi. Desničarji so v zbornici razsajali, ko se je brala obtožba proti Boulangeru. Prejšnji višji državni pravdnik je odstopil, ker ni hotel sprejeti obtožbe, podane mu od ministerstva. Udje patrijotične lige so bili spoznani nekrivi zarote proti ljudovladi ter obsojeni na 100 frankov le zato, ker so bili udje družbe, ki ni bila od vlade dovoljena.

Domače in razne vesti.

V Trstu imajo visoke goste; bivši bolgarski knez Aleksander, ki se imenuje grof Hartenau, odkar se je poročil, biva s svojo soprogo v gostilni „de la Ville“. — Danes pa ste prišli v Miramar še višji osebi, namreč kraljica belgijska Henrieta in princesinja Klementina, mati in sestra naše nadvojvodinje Štefanije, ki ste jo prišli obiskat.

Katoliški shod, ki se snide na Dunaji 29. t. m. in bo trpel do 2. maja, štel bo mnogo deležnikov. Uže zdaj so naznanja, da število za gospodo, ki se vdeleži banketa, je polno, a še vedno se oglašajo možje iz vseh krajev, ki nameravajo obiskati prvostolno mesto ob tej priliki. Med drugimi dostojanstveniki oglasili so se do zdaj škofi iz Brna, Kraljevega gradca, Litomerice, Št. Hipolita in Krka (Veglia); nekateri drugi odpošljejo k zboru svoje zastopnike.

Volilno gibanje za bodoče volitve v deželni zbor začelo se je tudi na Goriškem, kakor na Kranjskem in drugod. Pri nas se je prvi oglašil v tej zadevi „Slovenski jez“ v Brdih, ki je razposlal županstvu tiskano polo z naslovom: „P. n. gospodom volilcem deželnih poslancev na Goriškem“ s prošnjo, naj bi jo županstva med volilci deželnih poslancev krožiti dala. Okrožnica razpravlja naše bolnišnice ter stavlja županstvu in volilcem v tem oziru nekatera vprašanja, kakor je razvidno iz naše današnje številke.

Nova tiskarna v Gorici dovolila se je, kakor se nam poroča, hišnemu posestniku in zasebnemu zemljemeru Antonu m. gr. Obizzi-ju, kateri ima uže nekaj let tiskarno na Sušaku blizu Reke. Znano je, da je g. Obizzi uže pred več leti opetovano prosil za dovoljenje, ki mu je zdaj došlo, a vedno brez dovoljenja vspeha.

Josip Fitz, ki je vsposobljen po dekretu c. k. okrožne sodnije v Gorici in imenovan vled sklepa slavne kupčijske in obrtnijske zbornice ter potrjen in pooblaščen po visokem c. k. namestništvu v Trstu, da posluje kot posredovalec v opravilih z blagom, posojili, menjavami in posestvi — sestavil je načrt o prostoriščih, na katerih bi se najprimerneje sezidala deželna uorišnica, katero je sklenil deželni zbor goriški, ter je sklenil z lastniki dotičnih zemljišč pogodbo, da mu prepustijo svoja posestva proti določenemu plačilu, ako se izreče prihodnji deželni zbor za katero njegovih ponudb. Ta izvedenec se je odločil na podlagi izjav one zdravniške komisije, ki je stvar pretrgovala, za ono stran, ki se razteza od Gorice proti Šempetru in proti Mirnu. V tej planjavi našel je dve mesti, ki bi bili najprimernejši za novo stavišče: prvo pod Gorico blizu Pavlina in Černeta med potima, ki vedete v Gorenjo Vertojbo in v Miren, v kraji, ki se imenuje Mala pot, in drugo pod Šempeterako občino v kraji, ki se imenuje Pod vasjo. Veako teh prostorišč meri do 60 njiv zemlje, je štirivoglato in se dá po volji zmanjšati. G. Fitz je izdal posebno kajžico v slovenskem in italijanskem jeziku, v kateri svoj predlog razklada in pojasnuje, ter je dodal eno veliko in več malih kart, na katerih je narisana okolica pod Gorico in različni načrti. Menimo, da g. Fitz s svojo ponudbo mnogo pripomore, da se reši to nujno vprašanje hitro in v splošno zadovoljnost.

„Corriere“ poroča v svoji številki z dne 6. t. m., da prejšnji četrtek je imelo naše mestno starišinstvo sejo, v kateri so se razpravljale in sklepale razne reči. Med drugimi poročal je g. Jakob Cristofletti o prošnji šestih goriških realcev, ki so prosili, da bi se jim odpustil oni del solpive, ki pripada mestu, ter o prošnji nekega gimnazijca za podporo. O teh prošnjah prešlo je naše mestno starišinstvo na dnevni red, to je zavrlo jih je. Na to poroča dr. Seitz o prošnji podpornega društva med Istrani, Tržačani, Goričani in Tridentinci v Milanu in starišinstvo dovoli društvu 50 italijanskih lir. Ta sklep mestnega starišinstva je vzbudil v mestu nekoliko hrupa in zdi se nam, da ne po krivici, kajti če se odbije prošnja domačim otrokom, zakaj se usliči zunanji, o katerih se pripoveduje, da so deloma pobegnili iz domovine iz političkih uzrokov, in da imajo celo v odboru takega beguna. Mestnemu starišinstvu bi morale biti pač znane take okoliščine, in če so mu znane, bi morale vedeti, da s takim razpolaganjem z našimi novci more ustreči le nekaterim, a da večina meščanov mora biti nasprotna takim podporam. Nadejamo se, da naš mestni zastop sprejme naše nazore v tej zadevi ter da bo skušal, da njegovi sklepi bodo vedno resničen odmev mišljenja in čutenja meščanstva v vsakem oziru. — V isti seji se je sklenilo, da se bo zaneprej tirjalo pri mestni tehcnici od vsakega voza oglja 20 kr. na mesto dosedanjih 4 kr. od kvintala, da se tako zapreči konkurenca Šturijske tehcnice pri Ajdovščini. — Mestnim inženirjem za 1 leto se je imenoval g. Mozetič (Mosettig) iz Renč, ki bo neodvisen od stavbnega urada, kateremu župan nič ne veruje, in odvisen le od stavbnega odeska mestnega starišinstva, ki namerava preustrojiti imenovani urad. Mozetič bo izdeloval načrte za najpotrebnejša dela in vodil njih izpeljavo.

„Indipendente“ z dne 3. t. m. poroča: „Kakor smo poizvedeli, odpeljali so včera v Gradec z vlakom, ki odide iz Trsta ob 9. uri 40 minut, nadzornik J. Voučina in dva stražnika gospoda Antona Mrakiča (Mrachnich), katerega so bili zaprli na večer 1. decembra lanskega leta v pivarni „Alla corona“ v ulici sv. Katarine, obdolženega političnega prestopka. Pravda, tukaj začeta, se bo nadaljevala v Gradci. Mrakič prestal je med tem do zdaj 4 mesece in 2 dni preventivnega zapora.“ — Naši čitatelji se gotovo še spominjajo „otročarij“, ki so se godile 1. in 2. decembra ter kasneje 24. marca t. l. Italijanski liberalni list je toliko pošten, da priznava dejanja in da pové nasledke takih „otročarij.“ Vladni listi tržaški pa molčijo o takih rečeh ali pa jih lepšajo, kelikor mogoče. Tako postopanje je pač „otročje“ in more imeti še nevarne posledice.

Ogenj dela letos pogoste škode, kakor pričajo poročila iz različnih krajev. Preteklo soboto zvečer nastal je ogenj v štacuni s pohištvom g. V. Malisani-ja nasproti poštnemu uradu. Gasilci so o pravem času ogenj zadušili, da se ni razširil v sosednjo drogarijo g. Mazzolli-ja. Škoda znaša blizu 3000 gl., ker se je moglo le malo blaga rešiti. — V sredo sajutra nastal je ogenj na kašti župana solkanskega g. A. Mozetiča ter mu je prizadejal škode do 1000 gold. Po sreči je nekdo uže ob 2 urah zajutra ogenj zapazil ter vzbudil ljudi, da so pogasili in zapretili večjo škodo. Oba pogorela sta bila zavarovana za poslopje in za blago.

Iz Breginja poroča se nam, da je na Stanoviščih v poslopji Ivana Baloha nastal po neprevidnosti dne 30. maroija ob osmih zvečer požar, ki je uničil veliko premičnega blaga ter se pri... dal tudi še hiš-

ne strehe. Nevarnost bila je velika in zares pobvale vredni so gasilci, ki so s sosednje strehe skoro z nevarnostjo življenja pogasili požar. — Sreča za posestnika bila je, da se je dober mesec prej dal zavarovati pri banki „Slaviji“, kajti ta banke generalni zastopnik gosp. Ivan Hribar prišel je takoj, ko je izvedel za nesrečo, sam na lice mesta in priznal je pogorelcu, da sira vno še ni plačal zavarovalnino, vso odškodnino. Prebivalstvo tukajšnje okolice prepričalo se je o tej priliki, kako v resnici vestno in pošteno ravno ta jedina narodna zavarovalnica, in nameravajo vsi, ki nimajo še zavarovanih svojih poslopij, pristopiti k njej.

Avstrijsko vojaštvo deli se po narodnosti tako le: 227.230 Nemcev, 174.268 Čehov, 172.234 Madjarov, 75.613 Poljakov, 78.515 Hrvatov in Srbov, 74.675 Rusov (v Galiciji), 47.276 Rumunov, 27.513 Slovencev, in 15.669 Italijanov. Vsa vojska šteje tedaj 430.583 Slovanov, med tem ko Nemcev in Madjarov skupaj je le 399.464. Tako neki češki list in po njem „Il Diritto croato“.

Umrl je osmošolec Josip Komavec, sin ranjkega učitelja Komavca iz Št. Andreža, po kratki bolezn. Maic dijakov imamo, katerim je mogoče vse šole srečno dovršiti; a k drugim našim sovražnikom pridružila se je zdaj še neizprosna smrt. Ranjki je bil jako marljiv in delaven dijak.

Nekateri možje niso nič veseli letošnjih razprav v državnem zboru ter iščejo v občinah leka in obližev na rane, katere so jim usekli slovenski poslanci. Nekateri občine v postojniškem okrajnem glavarstvu so bile res tako milosrdne in so oddale nekaj častnih diplom; a ne tako starišinstvo v Lošinj, kjer je nekdo vpričo okrajnega glavarja brezuspešno predlagal nezaupnico narodnemu poslancu, ker je povedal, ker je videl.

Brambovski batalijoni se združijo z mesecem majem v brambovske polke, katerih bo 22, ki bodo šteli po 3 ali 4, batalijene. Samo dalmatinski batalijoni, ki imajo številke 79-82 (Zader, Spljet, Dubrovnik, Kotor), ostanejo, kakor so do zdaj vsak za se in bodo odvisni od vojaškega poveljništva v Zadru. Brambovski polk št. 1. bo na Dunaji, št. 2 v Lincu, št. 3 v Gradci, št. 4 v Celvcu, št. 5 v Ljubljani, vse naslednje številke pa na Češkem, Moravskem in v Galiciji. Meseca maja bo imenoval presvetli cesar 22 polkovnikov in podpolkovnikov (oberstov in oberstlajtnantov) poveljniki rečenih polkov. To vroči tudi pri lini povišanje mnogim častnikom. Pri letošnjih naborih vzamejo k brambovcem v vsi državi 10.000 mož.

Vodnikov spomenik razkrije se v Ljubljani 30. junija t. l. z veliko slavnostjo, katere se udeležijo Slovenci in slovenska društva vseh dežel. Dotični odbor je zgodaj naznanil slavnostni dan, da se bodo mogla razna društva — to ozirati pri določevanju svojih veselic in izletov. — Ljubljanski „Sokol“ je sklenil napraviti 4. avgusta t. l. izlet v Divačo, ogledati si tamošnjo jamo in prirediti veliko narodno veselico v korist „Sokolovega doma“ v Ljubljani.

„Delalsko podporno društvo“ pod pokroviteljstvom Nj. Visokosti cesarjeviča Rudolfa v Trstu izdalo je račun in poročilo za leto 1888, kateremu je dodano vabilo k rednemu običnemu zboru, ki bo v nedeljo 14. t. m. ob 4 popoldne v dvorani društva „Austria“. Iz poročila povzemamo, da je društvo v preteklem letu dobro napredovalo, kajti društvena glavnica se je pomnožila za 2149 gl., tako da je znašala vsa društvena gotovina konec leta 15.815 gl., vse premoženje pa 19.239 gl. Glede sprejemanja novih udov v društvo je odbor strogo postopal ter je sprejemal le take delavce, o katerih se je natančno prepričal, da so lepega vedenja ter da bodo izpolnili društvene dolžnosti. Preteklo leto sprejelo se je v društvo 96 družabnikov in 22 družabnic, izbrisal pa je odbor radi neplačanih tednih 53 družabnikov in 26 družabnic; umrlo je 6 družabnikov in 1 družabnica. Pogrebni stroškov plačalo je društvo 180 gl. Konec leta imelo je društvo 1 častnega ud, 8 ustanovnikov, 36 podporaikov, 905 rednih možkih in 173 ženskih udov. Za podpore v donaru izdalo je društvo 7635 gl., za zdravila 932 gl., samo za podpore in zdravila skupaj 8748 gl. Lepa vsota!

„Tržaško zdravstveno društvo“ bo imelo svoj osnovalni občni zbor v ponedeljek 15. t. m. ob 6¹/₂ uri zvečer v mali dvorani boranega poslopja v Trstu. Osnovalni odbor bo poročal o svojem delovanju; potem se izbere odbor, načelnik in 9 odbornikov. Komur so pri srci zdravstvene zadeve naše dežele, more biti ud tega društva, ki bo, kakor se kaže, uspešno delovalo za splošno blaginjo. Oglase sprejema načelnik osnovalnega odbora dr. Bohata, predsednik deželnega zdravstvenega sveta in poročevalec pri c. k. namestništvu v Trstu.

„Duhovni pastir“, katerega izdaja s sodelovanjem več duhovnov š. g. Anton Kržič, katehet na uršulinskih šoli v Ljubljani, prinesel je v svoji četrti številki za mesec april cerkvene govore za

peto in šesto postno nedeljo, za veliki petek, veliko noč, velikonočni ponedeljak, za god sv. Marka in za belo nedeljo. Tem je dodal še pogled na slovnico in pol pole apologetičnih razgovorov o Bogu. „Duhovni pastir“ izhaja vsak mesec v zvezkih, ki obsegajo nad 4 tiskovne pole, in stane za vse leto samo 4 gl. Duhovnikom in drugim more veliko koristiti; zato ga toplo priporočamo svojim čitateljem.

Zgodbe sv. pisma za nižje razrede ljudskih šol, katere smo naznanili v številki 13. svojega lista, dobivajo se v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani vezane po 26. kr. Tudi v Gorici povprašuje se po njih, pa ne vemo, ali se dobivajo pri kom, ali ne. To knjigo priporoča tudi matihorski „Popotnik“, ki pa o tej priliki dostavlja še sledečo opombo: „To knjuzico pa tudi še radi tega tam bolj pozdravljamo, ker se nadajamo, da se je vendar enkrat sprevidelo, da je nujna potreba sedanje verske knjige, ki se v šoli rabijo, popolnoma predelati, kajti so brez dvoma najslabše med učnimi knjigami. Mi smo o pomanjkljivosti teh knjig že večkrat govorili, *) pa žal brezuspešno! Katakizmi in zgodbe sv. pisma se v zalogi šol knjig še vedno tiskajo brez spremembe, da si b; jim bila korenita sprememba prepotrebna. Sedanje verske knjige ne ugajajo niti v pedagogičnem niti v formalnem oziru; o jeziku pa, v katerem se najsvetejše reënice podavajo otrokom, pa itak ni govoriti!“

*) Primeri „Popotnik“ 1884. I. str. 360 — 362.

Sokol Goriški je najel lepo dvorano in potrebne prostore z dnem 1. maja pri „Zvezdi“ na Starem trgu, kjer je bilo društvo „Kamiliare“. Ako bode odbor „Sokola“ tako marljiv, kot je poslednji čas, bode „Sokol“ jako živahno društvo. Prizadeva si, ustanoviti pevsko šolo. Zanimanje za društvo veselo raste; število družstvenikov se je poslednji čas pomnožilo za eno tretjino. Le tako naprej!

Zahvala.

Globoko užaljeni vsled nenadne izgube našega preljubljenega

JOSIPA

izražamo najtoplejšo zahvalo vsem onim prijaznim osebam, katere vdelež se mrtvaškega spreveda so nam donesle obilne tolažbe v veliki žalosti, posebno pa mons. Andr. Marušič-u, g. prof. Cu'ot-u in g. prof. Santelu, kakor tudi drugim gg. prof. s'arjem, pevcem in štanderški občini.

Lucija Komavec, mati,
Henrik in Albert, brata.

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da kakor so bili v preteklem letu 4 novi sejmi za živino in za drugo razno blago naznanjeni, na katerih je bila živina prosta tržnega davka, bode presta tudi za to leto 1889, in ker bode prvi sejem uže 16. t. m., se ob enem gg. tržni kupci in prodajalci uljudno vabijo, da bi se kakor v preteklem letu teh s'rmov udeležili v obilnem številu.

Županstvo v Rifembergu, dne 1. aprila 1889.

Samo sredi Raštelja št. 7.

ANTON POTATZKY
V GORICI.

Zaloga norimberškega drobnega blaga razprodaja na debelo in na drobno.

ZA POMLAD

S E M E N A

razne detelje, olupševalne in zarastilne trave, krmno repo in razna zelenadna semena.

Samo sredi Raštelja št. 7.

Največja razpošiljalnica blaga
J. & S. KESSER, Brno
Ferdinandove ulice št. 7,
razpošilja zastoj in franko uzorce in cenike
tovarniška zaloga sukna.

Grebenasto blago za letno obleko katero se sme prati, najnovejši poč t, ostonek 6 1/2 m., za celo moško obleko, gl. 8.

Dokler ne zmanjka Brnski ostanki sukna, 3.10 m. za celo moško obleko, gl. 8.

Zenske modno blago.

Krizasto in progusto modno blago, 60 cm. široko, a ponočne sakne in otroče obleke. 10 m. gl. 2.50.

Joupon- in trinitkasto blago v vseh modnih barvah I gl. 3.50, II gl. 2.80.

Priljeni nakup (1) Prizano barveno francoske zepir-blago, 75 cm. široko, v prekrasnih barvah, 10 m., zdaj je gl. 3.50.

Brokatno in Jacquard- modno blago, 60 cm široko, v vseh mogočih barvah, 10 m. gl. 3.60.

Doris, najnovejše krizasto modno blago, čista volna, 10 m. poprej gl. 10, sedaj samo gl. 6.50.

Nervy* 90 cm širok, v lepih progah in v vseh modnih barvah v zalogi 10 m. le gl. 4.50

Kašmir, dvojniširok, črn in barvast 10 m. gl. 4.

Volneni atlas, dvojniširok, črn in barvast, 10 m. gl. 6.5.

Visjevo tiskani kretoni, za 10 m. gl. 2.50.

Letni Jersey-jopiči elegantno se prilagajajo gladki gl. 2.50, tambourvani gl. 3.

Platneno blago in tkanine, Kos 29 vatlov.

Kos domačega platna, dobre baže 1/4 gl. 4.20, 5/4 gl. 5.0.

Kos King-kanine, najtežje in najboljše vrste, 29 vatlov, trajnejše nego pravo platno, 1/4 gl. 5.80, 5/4 gl. 7.50

Kos oksforda in zepira, najnovejši uzorec II gl. 4.40, I gl. 6.60.

Zensko perilo.

6 ženskih srajc iz močnega platna z zobci gl. 3.25 z vezeninom gl. 5.

3 ponočne korzete, iz finega šifona s fino vezeninom I gl. 4, II gl. 1.80.

Pravo angleško cheviot-blago, 3.10 m. za celo moško obleko I gl. 8.50 II gl. 7.50, III gl. 6.

Blago za ogrtače, v najnovejših modnih barvah, najfinejše baže, 2.10 m. za celi ogrtač gl. 3.

Moško modno blago.

Moške srajce iz šifona, kretona, oksforda, najboljši izdelki I gl. 1.80 II gl. 1.20.

Delavske srajce iz oksforda, močne, dobre baže 3 komade II gl. 1.40 I gl. 2.

Gače iz močnega platna, kropkega barhentia I gl. 2.50, II gl. 1.20 za komade.

Normalne reformske srajce in gače za poletje, prijetne za nošo, ki pije pot, komad po gl. 5.

12 parov svilnatih kratkih nogovic (ki pije pot) gl. 1.20.

1 potniški plaid, 3.50 m dolg. 1.60 m. širok prvi angleški gl. 4.50.

6 suknenih kap za moške in dečke moderne facone, gl. 1.20.

Dežnik iz clotha gl. 1.50 iz svile gl. 3.0.

12 žepnih robcev za moške gl. 1.20, obrobljeni z barvastimi kraici, za ženske I gl. 1.

Zastori pregrinjala (odejala) in preproge.

Jute-zastori najnovejši počrt, kompletan, 2-barven gl. 2.30 4-barven gl. 3.50.

Jute-garniture, 2 posteljni odejali in 1 prt, najnovejši turški počrt, 2-barvene gl. 3.50, 4 barvene gl. 6.

Prešito letno rouge odetalo, kompletno dolgo in široko, 1 komad gl. 3.

Jaquard- Manilla-posobna preproga trajne baže gl. 4.50.

Garnitura iz ripsa, 2 posteljni odetali in 1 prt, najmodnejše sestave barve gl. 3.50

Cipkasto blago za zastore, najnovejši počrt. 100 cm. široko, 1 cm. 25 kr.

Solnčnik iz atlasa, črn in barvast, z najnovejšo modno palico, najmodnejši po gl. 2.50, gl. 3 komad.

Razpošilja se po povzetju.
Ne ugajajoče blago se nazaj vzame.

Varstvena znamka.

Želodčne bolezn

In spodnjih telesnih delov, jeter in vranice, zlata žila, zaprtje, vodenica in kronična driska zdravi se najuspešneje s Piccolijevim „Esenco za želodec“, koja je tudi izvrstno sredstvo proti glitstam. Pošilja jo izdelovatelj lekarnar „Piccoli“ v Ljubljani (na Dunajski cesti) proti poštnemu povzetju. — V steklenicah po 15 kr. nahaja se v vsch lekarnah v Gorici, Tolminu, Cervignanu, Gradu, Gradišči, Trziči, v Trstu, na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem, Hrvaškem v Dalmaciji, Istri in na Tirolskem.

Schwarze Seidenstoffe von
60 kr. bis fl. 11.65 p. Meter — glatt und gemustert (ca. 150 versch. Qual.) — versendet rohen- und stückweise porto- und colifrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hofliof), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Vsakovrstna tiskovine za slavne slovenske občinske urade, kakor tudi razpovrsten papir in vse druge pisane potrebščine prodaja po znižanih cenah

JOSIP PALLICH,

trgovec s knjigami in s papirjem ter tiskar v Gorici, na Travniku, h. št. 6.

Razpis učiteljskih služeb.

V tem okraji se s tem razpisujejo sledeče službe:

- 1). Učitelja voditelja enorazrednic v Avčah, Batujah, Gabrijah pri Mirnu, Levpi, Lomu, Pevmi, Ravnici, Vipolžah, Gabrijah pri Ajdovščini, Ligu in Lokovci.
- 2). Potovalnega učitelja za Srednje in Komsreško.
- 3). Služba učiteljice v Mirnu.

Dohodki vseh služeb so 3. plačilne vrste poleg deželne š. postave 4. marca 1879. (v Gabrijah pri Ajdovščini, v Ligu in Lokovci je stanovanje v naravi).

Prošaje s postavnimi spričevali sposobnosti-za zvanajne prošilce se spričevalom o. k. okrajnega zdravniika, je vložiti do 24. maja t. l. semle po predpostavljanih oblastnijah.

Ako bi se ne oglasilo prošilcev z učiteljsko sposobnostjo, namestijo se tudi kačasno.

C. K. OKRAJNI Š. SVET v GORICI,

30. marca 1889.

STALNE CENE

KDOR HOČE

OBLECI SE DOBRO,

po ceni

in ob enem lično, naj se potruži v veliko skladišče

IGNACIJA STEINER-JA

v Gorici, Gosposke ulice 5,

kjer dobi vedno veliko zalogo gotove obleke po zadnjem kroju, toliko za moža in mladeniča, kolikor za otroke, in vse po cenah, ki se ne bojijo tekmovanja, n. pr. vrhna suknja pomladna od 7.— f. više poplna obleka z volne „ 6.25 „ hlače „ 2.— „ popolna obleka za dečke „ 4.50 „ oblačilce za otroke „ 1.95 „ vrhna oblačila za otroke „ 2.75 „ ulster pomladni od „ 13.— „ chesterfield „ 20.— „ zaponke (sacchetti) „ 4.35 „

in mnogo drugih reči n. p. obleke za sobo, dokolenke, srajce hribolazcem, pokrivala kolesarjem, nepremočni plošči, zavratnice, srajce, ovratniki, nogovice in vedno

osreduja zaloga

zdravstvenih jop prof. dr. G. Jaeger-a po tovarnih cenah.

Dalje

najbogatejša zbirka domačih in zunanjih rob, toliko za prodaj po metru, kolikor za delo po meri, ki se izvršuje v svoji krojačnici.

Kakor tudi

velika in dobro izbrana zaloga izdelkov za gospe in deklice z naslednjimi rečmi in cenami

watherproof od 2.— f. više
zaponke „ 3.65 „
prašilke „ 7.— „
vizitne „ 7.60 „
jersey „ 1.95 „

krila in hlače s flanelo, nepremočni doprsniki najnovejše sestave, in tako tudi za gospe zd. avstvene jope, hlače, nogovice, oprsniki prof. dr. G. Jäger.

Ce katera obleka ali posamezen del ne gre prav, vzame se nazaj brez zgube za pošiljavca, tor se zamenja z drugim po izboru.

STALNE CENE

STALNE CENE

STALNE CENE

STALNE CENE

STALNE CENE

STALNE CENE

STALNE CENE